

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)
SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)
SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa C. S.
przeciwko L. K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 kwietnia 2013 r.,
zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 7 stycznia 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 7 stycznia 2013 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. jako nieopłaconą w terminie.

W uzasadnieniu stwierdził, że postanowienie z dnia 27 września 2012 r., zwalniające pozwanego od opłaty od skargi kasacyjnej w ⁹/₁₀ częściach, zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego dnia 15 października 2012 r. (k. 382), zaś opłata została uiszczona 24 października 2012 r. (k. 391), czyli po upływie tygodniowego terminu liczonego w myśl art. 112 ust. 3 u.k.s.c. od dnia doręczenia odpisu postanowienia w przedmiocie częściowego zwolnienia od kosztów sądowych.

Pozwany zaskarżył to postanowienie zażaleniem i wniósł o jego uchylenie w całości i o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący twierdzi, z powołaniem się na orzecznictwo, że na mocy art. 130² § 2 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. konieczne było w tej sprawie wydanie zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi, a tymczasem zarządzenie takie nie zostało wydane, a tym bardziej doręczone, bowiem pozwany, wnosząc skargę kasacyjną, opłacił skargę bez wydania zarządzenia wzywającego go do wniesienia opłaty. W ocenie żalącego opłata została wniesiona w odpowiednim terminie, bo przed wezwaniem (wydaniem zarządzenia) o wniesienie wpisu w trybie i terminie określonym w art. 130 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Nieobowiązujący od dnia 1 lipca 2009 r. przepis art. 130² § 2 k.p.c. stanowiący, że sąd odrzuca bez wezwania o uiszczenie opłaty m.in. środki odwoławcze i środki zaskarżenia wniesione przez adwokata lub radcę prawnego podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia, został uchylony ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571). Ustawa ta weszła w życie

z dniem 1 lipca 2009 r., a przepis przejściowy, w art. 8 ust. 1 stanowi, że przepisy ustawy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie. Wykładnia tego przepisu nie może być dokonywana bez uwzględnienia zmian w k.p.c. dotyczących postępowania kasacyjnego, wprowadzonych ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804). W następstwie tych zmian postępowanie kasacyjne utraciło charakter postępowania w trzeciej instancji, skarga kasacyjna stała się instrumentem kontroli zgodności z prawem prawomocnych orzeczeń. Ten szczególny charakter postępowania kasacyjnego prowadzi do wniosku, że złożenie skargi kasacyjnej po dniu 1 lipca 2000 r. jest, w rozumieniu art. 8 ust. 1. ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571), nowym postępowaniem wszczętym po dniu jej wejścia w życie. Oznacza to tym samym, że do postępowania wywołanego taką skargą mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym tą ustawą. Takie też stanowisko zostało wyrażone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienia z dnia 8 stycznia 2010 r. IV CZ 107/09, z dnia 3 lutego 2010 r. II CZ 91/09, z dnia 3 lutego 2010 r. II CZ 79/09, z dnia 24 listopada 2010 r., II CZ 128/10. Jego konsekwencją była potrzeba rozważenia skutków uchylecia art. 130² § 3 k.p.c. skoro przepis ten nie znajduje zastosowania do skarg kasacyjnych wniesionych po dniu 1 lipca 2009 r. Zagadnienie to stało się przedmiotem uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2010 r. II UZP 4/10, której Sąd Najwyższy postanowił nadać moc zasady prawnej. W myśl tej uchwały wiążącej - zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240/2002 r., poz. 2052 ze zm.) - wszystkie składy Sądu Najwyższego "nieopłacona skarga kasacyjna złożona przez adwokata lub radcę prawnego po wejściu w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571) podlega odrzuceniu w razie niewykonania zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 130 § 1 k.p.c.)".

W świetle powyższego zaskarżone postanowienie nie mogło się ostać. Rzeczą Sądu Apelacyjnego będzie zatem wezwanie pełnomocnika powoda do uiszczenia opłaty należnej od wniesionej skargi kasacyjnej.

Z tych też przyczyn na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. w związku z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.